

(klagers navn)
(klagers adresse)
(postnr)

Oslo 23.01.2012

Norsk Psykologforening
v/ Fagetisk råd (FER)
Postboks 419 Sentrum
0103 Oslo

Klage på psykolog Mariann Sabina Auestad

Innhold:

1.	Innledning / Bakgrunn	s2
1.1.	Klagers bakgrunn og partsstatus	s2
1.2.	Oppnevning og mandat	s2
1.3.	Grunnlag for klage	s2
1.4.	Brudd på etiske prinsipper	s3
2.	Klagers møter med innklagede	s3
2.1.	Tid og hukommelse	s3
2.2.	Inntrykk	s4
3.	Gjennomgang av rapporten	s4
3.1.	”Om den videre behandling av saken”	s5
3.2.	”Mitt arbeid i saken og vurderinger”	s5
3.2.1.	Fremstilling	s5
3.2.2.	Perspektiver og forsikringer	s6
3.2.3.	Kildekritikk	s6
3.2.4.	Tendens og konfliktforståelse	s7
3.2.5.	Balanse og prioritering	s8
4.	Brudd på etiske prinsipper	s9
4.1.	II.1 Respekt	s9
4.2.	II.2 Kompetanse	s9
4.3.	II.3 Ansvar	s10
4.4.	II.4 Integritet	s10
5.	Avslutning og sanksjoner	s12
6.	Vedlegg	s12
6.1.	Brev fra retten av 15.04.10	
6.2.	Rapport signert Mariann Sabina Auestad, datert 30.10.10	
6.3.	Melding om enkeltvedtak: henleggelse av bekymringsmelding fra MSA	

1. Innledning/Bakgrunn

1.1 Klagers bakgrunn og partsstatus

Klager er far til A og B, to gutter på 5 og 3 år (født 2006 og 2008). Klager har vært og er fortsatt part i barnefordelings sak hvor innklagede psykolog Mariann Sabina Auestad (heretter benevnt med initialer MSA, alternativt ”innklagede psykolog”, ”den sakkyndige” eller ”hun”) en periode var oppnevnt som sakkyndig etter Barnelovens § 61.1 hvor det normalt ikke skrives rapport. MSA har varslet at hun vil la seg oppnevnte som mors partsvitne ettersom hun har tatt klart stilling i mors favør og erklært seg inhabil.

1.2 Oppnevning og mandat

MSA ble oppnevnt (**vedlegg 1**) pr 15.04.10 med tilhørende mandat. MSA deltok også i rettsmøte 28.09.10, fremdeles oppnevnt etter Barnelovens § 61.1. I etterkant av dette møtet ble det ytret ønske om at innklagede psykolog MSA, med referanse til brev fra retten av 11.10.10 (**ikke vedlagt**), ”nedtegne de vurderinger ..” slik MSA fremstiller det i sin rapport av 30.10.10. (**vedlegg 2**).

Rapporten er datert 30.10.10 men først innkommet 15.11.10 (se datostempling i vedlagte kopi) I dokumentliste fra retten med oversikt over all korrespondanse mellom retten og partene samt sakkyndige, tolker mv, fremgår det at det har innkommet andre dokumenter som er datert etter 30.10.10 men gitt dokumentnummer før rapporten, hvilket kan tyde på en ”forsinkelse”.

1.3 Grunnlag for klage

Rapporten danner hovedgrunnlaget for klage, da fremstilling av rapportens form og innhold muliggjør etterprøving fra klageinstansens side. I tillegg baserer klager seg på inntrykkene av MSAs arbeid og holdninger under møtene. Klager ønsker aller helst få kjent rapporten død og maktesløs, med henvisning til flere tvilsomme utsagn som har skadet forholdet mellom klager og mor til barna, og som har skadet klager rent personlig. Klager, som jobber med kvalitetssikring som et innarbeidet moment i sitt daglige arbeid, vil hevde at rapporten lider av så mange metodiske feil at innklagedes arbeide i denne saken må sanksjoneres (**se 1.4**)

MSA skriver i sin rapport på side 4:

”Med tanke på at mor i en periode ble pålagt av barnevernet å ikke ha kontakt med far grunnet vold, er det nødvendig å gå grundig inn i denne problematikken for å kunne vurdere barnets beste i forhold til fast bosted og samvær og foreldrenes omsorgsevne ”

Med disse ordene stemples klager som voldsmann. Fremstillingene er heller ikke korrekt. I rapport fra Gullhella (ikke vedlagt klagen, men kan ettersendes om nødvendig) er vold ikke tema og derfor ikke nevnt i den kontekst og forståelsesramme MSA tolker påstått vold inn i. Fordi mor var under utredning skulle hun i mest mulig grad unngå påvirkning fra far slik situasjonen var. Derfor skulle kontakten mellom far og mor begrenses. Ikke pga. voldsrisiko. Dette er en grov feiltolkning fra MSA. Gullhella-rapporten ligger nærmere i tid i forhold til aktuelle problemstilling da partene levde sammen enn hva MSA forstår.

Innklagede psykologs forutinntatthet og manglende objektivitet kan spores også på s5:

”I mitt arbeid med saken ble jeg forholdsvis raskt bekymret for fars beskrivelser av mor, da de var preget av en veldig konfliktorientert holdning ...”

Mandatet synes uklart for tiden etter siste rettsmøte, da oppnevning etter Barnelovens § 61.1 normalt ikke avstedkommer rapportskrivning, iallfall ikke etterskuddsvis uten mulighet for imøtegåelse innenfor rettens rammer. Hvorvidt mandat er besvart er neppe et spørsmål Fagetisk råd (heretter FER) kan ta stilling til. Klager vil allikevel påpeke at det er en ikke helt uvesentlig usikkerhet knyttet til oppdragsbeskrivelse og omfang av innklagedes arbeide som kan ha betydning for vurderingen av MSAs skikkethet som psykolog i rollen som rettssakkyndig.

Klager har vurdert, men foreløpig ikke tatt med MSAs usaklige bekymringsmelding til barnevernet i nærværende klagerunde. Henleggelsen som viser at MSA tok feil er likevel tatt med som vedlegg til klagen (**vedlegg 3**)

1.4. Brudd på etiske prinsipper

Klagers anførsler er konkretisert under del 4. Klager har satt seg inn i Psykologforeningens prinsipper slik disse er formulert med inndeling i 4 hovedprinsipper:

Respekt for klientens rettigheter og verdighet (II.1); Kompetanse (II.2); Ansvar (II.3) Integritet (II.4).

Klager har forstått grunnlaget for klagebehandling (III.3) som en påvisning av at innklagede ikke har tatt tilstrekkelig hensyn til stadiene i ”etisk beslutningsprosess” (III.1.3) under henvisning til brudd på en eller flere av de ovennevnte prinsipper med tilhørende underpunkter om etiske refleksjoner, bl.a. forstått som identifisering av etiske dilemmaer.

2. Klagers møter med innklagede

MSA skriver på side 4 for sitt arbeid i saken. I fremstillingen er nevnt antall samtaler med partene og hjemmebesøk/observasjoner med barna under samvær mv. I eget avsnitt begrunnes hvorfor det er foretatt ”*hele 4 observasjoner av samvær hos mor, 3 ganger over 3 timer og en gang noe kortere*”. Det som mangler er presis angivelse av dato, sted/situasjon og tidsforbruk for å kunne etterprøve hvordan den sakkyndige har kunnet tilegne seg og tolke sine inntrykk.

2.1 Tid og hukommelse

Rapporten er datert 30.10.10, relativt lang tid etter at oppdraget etter Barnelovens § 61.1 ble bestemt. Utredningen kan lide av flere feil som skriver seg fra at det i utgangspunktet ikke var klart at MSA skulle skrive rapport. Og at sakkyndige rett og slett kan huske feil. Dette er uansett MSAs eget ansvar. I retten 15.05.10 sa MSA ikke noe særlig. Første møte skjedde 07.06.10 med besøk hjemme hos klager med observasjon av barn og samtale. Ifølge klagers notater fant møtet sted kl. 14 hjemme etter at far hadde hentet barna i barnehage. Fars foreldre, guttenes besteforeldre, var tilstede.

Under møtet 06.07.10 snakket MSA med eldstegutten (da 4 år) på barnerommet. Dette er ikke nevnt i rapporten. Hun spurte først klager om hun kunne få snakke med gutten på enerom, noe klager vanskelig kunne sette seg imot, selv om gutten kun var 4 år. MSA fortalte etterpå hva hun spurte gutten om (gjengitt etter hukommelsen):

”Jeg spurte om mamma slår ham – han sier ja. Jeg spør så om pappa slår ham – han sier nei. Slår Farmor og farfar deg – han sier nei. Jeg spør om han vil ha mer eller mindre tid hos mamma – han svarer mindre. Jeg spør igjen: Slår mamma deg. (eldstegutten) blir usikker og svarer ikke.”

Den sakkyndige spurte også om flere ting som gutten svarer på, men ingenting av dette tas med i rapporten. Under hjemmebesøket 07.06.10 som varte ca. 1 time, pratet MSA med farforeldrene samtidig som far og barn lekte, altså ingen selvstendig samtale. Farforeldrene snakket om mor på oppfordring fra sakkyndige, ikke på eget initiativ.

Første møte etter sommeren var 13.08.10 kl. 13 på MSAs kontor, samtalen varte i underkant av 1 time. Temaer var i hovedsak fars angivelige vold etter hva mor har sagt, om overlevering av barna, hva de sier, og helsemessige spørsmål. 24.08.10 kom sakkyndige til klagers hjem hvor barna, men ikke farforeldrene var tilstede. Det siste møtet fant sted på MSAs kontor 27.08.10, som det første møtet varte det under 1 time.

2.2 Inntrykk

Innklagede psykolog virket uinteressert i dokumenter jf. også s5 i rapporten hvor det nevnes at far hele tiden hadde med seg ”*skriftlig materiale*” om minsteguttens helse/tilstand, f.eks. ørebetennelse og medisinsk oppfølging (som den sakkyndige ellers gir inntrykk av at far forsømmer). Fars inntrykk/opplevelse var og er at sakkyndige var veldig opptatt av at far er voldelig og at alle mors utsagn og reaksjoner må ses i dette lys. MSA var ikke spesielt lyttende til fars forsøk på formidling av sitt syn på konflikten og på hvordan barna har det.

I retten 28.09.10 forklarte sakkyndige seg først – før partene og innlegg fra advokatene. MSA sa i retten: *”Her har vi med en forholdsvis stor mann og ei lita asiatisk dame”* Måten MSA fremstilte ”styrkeforholdet” på mer enn antydte at det forelå grunnlag for voldssituasjoner. Som om størrelsen på partene er et tegn eller symptom. Klager er ca. 180 cm, mor til barna ca. 160 cm. Begge parter forholdsvis normal høyde for menn og kvinner.

3. Gjennomgang av rapporten

Klager vil i det følgende gå gjennom rapportens innhold fra side 1 til side 14 (referanse til sidetall i rapporten) og underveis kommentere utsagn, fremstillinger (kontekst/sammenheng) og enkelte metodespørsmål klager mener er relevant for å underbygge klagepunkter (**se del 4**).

Rapporten har til sammen 5 deler:

- (1) *Vedrørende sak;*
- (2) *Oppnevning;*
- (3) *Litt om sakens bakgrunn, hva saken gjelder og partenes påstander;*
- (4) *Vedrørende rapporten og tanker om videre behandling av saken;*
- (5) *Mitt arbeid i saken og vurderinger.*

Klager bemerker først at det er ufullstendigheter omkring grunnlaget for oppnevning og mandat. Det er også unødvendig og ikke så rent lite feilslått å gi seg til å referere saksgang og anførsler slik MSA gjør på s2 (*Litt om sakens bakgrunn, ...*). For det sakkyndige oppdraget er dette overflødig, slike refleksjoner er juristenes jobb. Til å ha hatt dårlig tid og et krevende oppdrag (jf. diverse unnskyldninger bl.a. for å levere rapporten for sent), er det påfallende mye prat om forhold som mest sannsynlig ligger utenfor det psykologfaglige.

3.1. Om den videre behandling av saken (s2 nederst til midt på s4)

MSA innleder med forbehold, men sier at det viktigste er tatt med. Hun gir imidlertid ingen faglige begrunnelser for hvordan hun har plukket ut ”*det viktigste*”. Sier kun hva hun har lagt vekt på, ikke hvordan vektingen har foregått. Deretter kommenterer hun prosesskriv og antyder noe om ”*faglig sett ta stilling til påstander*” men intet om å kjenne sine faglige begrensninger (jf. klagepunkt).

MSA bruker påfallende mye plass på forklaringer som ikke er psykologfaglig motivert. Hun nevner at hun har meldt bekymring for barna til barnevernet og at dette forhold begrunner inhabilitet. Hun drøfter ikke hvorvidt hun er partisk, hun drøfter heller ikke hvorfor ikke eventuelt barnehagen som har et bredere grunnlag enn henne selv for å vurdere omsorgssvikt, ikke har meldt bekymring.

Videre bruker hun en del plass på temaer som konfliktnivå, fars reaksjoner, om stillingtagen, kompleksitet og alvorlighetsgrad. Ikke alt dette er irrelevant, men lesningen etterlater et inntrykk av en sakkyndig som ikke helt vet hva hun skal utrede. MSA foretar så (s4) en rettsbelæring hvor hun innfører premisset om vold mot mor. Hun tar stilling til denne del av saken tidlig i prosessen, men undersøker ikke alternative forståelser og perspektiver i løpet av utredningen.

3.2. Mitt arbeid i saken og vurderinger (fra midt på side 4 til og med side 14)

Denne delen er den største og viktigste delen av rapporten, her er ingen veiledende underpunkter opplysende for ulike temaer (materielt) eller kildebruk (prosessuelt).

3.2.1 Fremstilling

Psykolog Mariann Sabina Auestad må ha gått langt ut over mandatet med langt mer omfattende samtaler, observasjoner og komparentopplysninger enn hva som er vanlig etter Barnelovens § 61.1. Det er pussig at hun søker å utvide oppdraget, til tross for egenerklært inhabilitet som kommer på et tidspunkt hvor hun allerede har fakturert for over 80 000 kroner (ifølge opplysninger fremkommet i dokumentliste fra retten – ikke vedlagt klagen).

Presentasjonen viser en uryddig tilnærming (s5) ”*forholdsvis raskt bekymret*” tyder som nevnt på forutinntatthet, beskrivelsen av far (”*fremstod generelt*”) viser tilsvarende en rotete fremstilling, kildesituasjon (kontekst mv) er uklar. Far tillegges misforståelser, intet om mors konfliktorientering. Ingen alternative forståelser eller forklaringer, vanskelig å spore hva som er fars opplysninger og hva som er mors, om partsfremstillinger og innspill har krysset hverandre eller blitt konfrontert gjennom kontradiksjon (imøtegåelse). MSA har et stedvis sterkt ladet språk.

På side 5 avslutningsvis i det første lange avsnittet er en vurdering som klart tar avstand fra at minsteguttens grovmotoriske sene utvikling kan ha noe med mors omsorg å gjøre. MSA viser ingen tilsvarende eksempler på at hun kommer med motforestillinger til beskrivelser fra mors side av fars eventuelt sviktende omsorgsevne. Om behandling og mors medvitende (s5) er spekulative utsagn som ”*det kunne se ut som også dette hadde blitt brukt for å sverte henne*” ”*også dette*” i tillegg til uttrykk som ”*svært overraskende*”.

Fremstillingen (”*Far forteller ...*” øverste avsnitt s6) viser at far har vært tillitsfull overfor MSA med svært personlige og sensitive opplysninger om egen helse og fungering. Opplysningen klager ga den sakkyndige i fortrolighet kan også tolkes som at far kan tilskrives selvinnsikt, og viser uansett at sammenlignet med dårligere perioder har far kommet seg. MSA gir ellers inntrykk av far som temmelig håpløs. MSA mer enn antyder at far ikke klarer omsorgen for barna, jf. også hennes bekymringsmelding som nå er henlagt (**vedlegg 3**).

Det er interessant at far ifølge MSA fungerer best alene (s6), interessant fordi sakkyndige ellers mener far ikke klarer omsorgen. Sakkyndige hevder at farforeldrene ”*snakket mye negativt om mor*” men hvem bringer temaet på bane – foreldrene eller den sakkyndige selv? Om fars tilstedeværelse ved henting og levering er det påfallende at MSA ikke er i stand til å samtidig ta fars perspektiv men heller baserer seg ensidig på at mors oppfatning må være den riktige. Igjen er det uryddig fremstilling mht. når de enkelte hendelser og utsagn fant sted som gjør etterprøving vanskelig eller umulig.

3.2.2. Perspektiver og forsikringer

Uttrykk som ”*undertegnede reagerte sterkt*” (s6) er en type klinisk selvforsikring som kun sier hva MSA har følt der og da, ikke om det hun opplever er subjektivt eller objektivt registrerbart. (s6-7) ”*Fra mitt ståsted så mors atferd ut som en beskyttelsesreaksjon på veldig ubehagelig tilsnakk*” I denne kontekst hevdes at far ”*ikke synes å oppfatte sin egen rolle i dette*”. Klager er ikke uten videre enig i sakkyndiges perspektiv og stiller spørsmål ved hvordan psykologen som fagperson oppfatter sin egen rolle og ser hvordan hun blir oppfattet.

Flere steder (s7) forekommer uttrykk som ”*veldig overrasket*” og ”*undret meg videre over at far ikke tok mitt perspektiv her*” som tyder på at MSA er mer opptatt av at andre ikke forstår henne enn at hun som psykolog er satt til å forstå andre. Hun viser (s7) til sin egen ”*opplevelse*” og ”*tiltagende bekymring*” som om disse rettferdiggjør hennes ordvalg og fremgangsmåte i informasjonsinnhenting.

3.2.3. Kildekritikk

Fremstilling er flere steder (s7-8) temmelig rotete, ingen avsnitt, uklar kilde på flere (”*personale*” viser sannsynligvis til barnehageansatte, men hvem?) formidlede utsagn om hva farmor skal ha sagt ”*ved en anledning*”. Usikker holdbarhet, stadige henvisninger til at andre ”*både barn og voksne i barnehagen*” hadde reagert, pussig referanse til ”*en annen pedagogisk leder*” som hadde ”*oppfattet at de hadde glemte seg*” for å spionere på mor ved henting (?). Tendensen er spekulativ og uetterrettelig: ”*personalet fortalte at i løpet av 10 år i barnehage bransje hadde de ikke vært borti noe lignende (...) ...*” ”*opplevelsen av at far manglet sosiale antenner og sperrer.*”

Alt dette høres forferdelig ut hvis det er sant og riktig, men hvilket empirisk registrerbart underlag og sammenligningsgrunnlag har MSA å vise til? Presisjonsnivået til disse opplysningene i rapporten (s8) som tar relativt mye plass og som tydeligvis skal underbygge MSAs egne sterkt subjektive oppfatninger, kan illustreres med referansen til *”de beskrev videre at også forrige barnehage (navn på bhg) hadde meldt om liknende problematikk”*. Her gis det samtidig et inntrykk av at det er *”meldt”* (til barnevernet?). En pedagogisk leder (s9) blir formidlet som om *”også andre foreldre og barn har gitt tilbakemelding om at de opplever dette som negativt og belastende.”*

Det kan virke som et grep er å skyve andre foran seg, jf. *”i samtale med de ulike barnehager fremkom det at de hadde den samme bekymringen.”* Dette kan kontrolleres ved å spørre om barnehagene på et mer holdbart og relevant sammenlignbart grunnlag gjennom jevnlig inntrykk (konferert med MSAs mer begrensede kunnskap og inntrykk) har vurdert omsorgssvikt og bekymringsmelding. Hvis barnehager som har barna og møter foreldre hver dag hver uke IKKE melder bekymring, kan det tyde på at det ikke er alvorlig nok. MSA melder bekymring først mens hun utarbeider rapport etterskuddsvis.

3.2.4. Tendens og konfliktforståelse

Det fremstilles som om far vegret seg mot fysioterapibehandling, men uttrykksmåten *”fikk inntrykk av”* er tilslørende for realitetene. Sakkyndig tok ikke dette opp med far for å sjekke om det stemmer. Dette står også i kontrast til at sakkyndige nekter å se på dokumenter som far har kommet med under utredningen. Alt mens *”mor oppleves som imøtekommende og samarbeidsvillig”*. Fortsatt meget polarisert beskrivelse av partene: mor *”oppleves som veiledbar mht å motta og rette seg etter informasjon, går fint i forhandling med barna ...”* motsatt den gjennomført negative beskrivelsen av far.

På s10 refereres til bekymringsmelding fra Ullevål. Klager vet ikke statusen for denne konkrete meldingen men viser til **vedlegg 3** som viser at undersøkelsessak er avsluttet. Om dette også gjelder for bekymringen fra Ullevål vites ikke da klager ikke har fått dokumenter på dette. Klager har imidlertid vært i møte med barnevernet relativt nylig og fikk inntrykk av at det ikke vil bli iverksatt noen tiltak, langt mindre vurdert omsorgsovertakelse.

Kontakten med mor gir (s11) en gjennomgående positiv og unnskyldende beskrivelse og oppfatning av mor. I det lange avsnittet nedenfor midten på s11 fremstilles kun mors opplevelse av vold, merk at det ikke stilles spørsmål ved måten det fremstilles at barn har vært vitne til volden – har barna også vært vitne til gjensidig vold?

Fremstillingen av farforeldrene er negativ og unyansert, det kommer ikke frem hvordan de i utgangspunktet var meget imøtekommende og behandlet mor til barna som sin egen datter og ønsket henne velkommen i familien. Det ses helt bort fra at mor kan ha skuffet både far og farforeldre og selv kan ha delansvar for konflikt og enkeltepisoder.

Fremstillingen av mor (s11-12) er mer sammenhengende og oversiktlig, motsatt for far der likt og ulikt er blandet sammen, kanskje for å gi inntrykk av far som en rotete og ustabil person? På s12 det gies relativt mye spalteplass til mors formidling av for henne krenkende utsagn, gjengivelse av sms fra far som er ganske personlige. Sammenlignet ellers med hvordan sakkyndig ser på *”skriftlig materiale”* far kommer med, viser hun stor forståelse for mors opplevelse av vold og av å bli *”fremstilt i et dårlig lys”*. Har sakkyndig tenkt på hvordan

far opplever den rapporten MSA har skrevet? Og om rapportens form og innhold bidrar til konfliktdemping?

Mor beskrives fortsatt (s12-13) med bare positive egenskaper. Merk at det ikke står noe om barnas tilknytning til far. Det nevnes språkproblemer men ikke at det kan ha oppstått feilkilder i bruk av tolk og mors øvrige kommunikasjonsmåter. At mor selv kan ha bidratt til å skape konflikt redigeres vekk i fremstillingen, gitt at den sakkyndige har vurdert f.eks. kulturforskjeller og mors temperament som kilde til konflikt.

3.2.5 Balanse og prioritering

Midt på side 13 er en sekvens som er illustrerende:

”I forhold til vurdering av beskrivelser av historikken har nok begge vært involvert i episoder hvor barna har vært tilstede og jeg kunne gått mer i detaljer, men har ikke anledning til det her. I store trekk vil jeg bare si at det ikke er mitt inntrykk at mors beskrivelser er bare løgn slik det er fremsatt, hun har gjennomgående strevd med å ikke gråte under gjennomgang av ulike episoder, men gråter stille i samsvar med beskrivelser av vold”

Sekvensen avslutter med henvisning til en generell symptombeskrivelse ikke nærmere definert og som heller ikke trenger være riktig. MSA skriver ”i samsvar med” og gjør på denne måten mors utsagn troverdige uten egentlig bevisføring. MSA skriver at ”begge vært involvert” men det er kun mors fremstilling som fremheves og stemples som troverdig. MSA tar ikke høyde for at mor kan ha blitt instruert i hvordan hun spiller offerrollen, hvordan hun skal streve med gråten osv. Dette kan høres insinuant ut, men en sakkyndig som tar alt den ene parten sier for god fisk, kan risikere å gjøre stor skade, også på tilliten til bransjen.

MSA kan ikke gå i detalj her, men gjør det ellers i fremstillingen. Dette er en prioritering og unnskyldning som viser partiskhet. Når det kan stilles spørsmål ved mors konfliktskapende holdning og handlinger (f.eks. vold mot far) tones det ned, anses ikke som viktig nok. Når mors fremstilling gis sannhetsstatus med betydning for hvordan barna angivelig har vært vitne til vold, er det meget skadelig for saken

Oppsummeringsvis (s13-14) får mor de gode skussmålene og far de negative. Det vurderes heller ikke som positivt at farforeldrene kan tenkes å representere en ressurs i storfamilien.

Sakkyndiges konklusjon og anbefaling (s14) er ikke grunnlagt på en objektiv og faglig fremgangsmåte. Fremstillingen er selektiv og unyansert, sterkt preget av sakkyndiges egne ”opplevelser” og av andres ”oppfatninger”. Prioriteringen hun har gjort for sine grep er å kun arbeide utfra ett perspektiv. Det er ikke feil å si at ”barna ikke må bli utsatt for en fiendtlig atmosfære”, men spørsmålet er om atmosfæren er slik MSA beskriver den og om det er andre grunner til konfliktnivået som også delvis hviler på mors ansvar. Slike forhold og alternative forklaringer blir gjennomgående underslått av den sakkyndige i rapporten.

4. Brudd på etiske prinsipper

Klager har satt seg inn i Psykologforeningens prinsipper slik disse er formulert med inndeling i 4 hovedprinsipper:

Respekt for klientens rettigheter og verdighet (II.1)

Kompetanse (II.2)

Ansvar (II.3)

Integritet (II.4)

Klager har forstått grunnlaget for klagebehandling (III.3) som en påvisning av at innklagede ikke har tatt tilstrekkelig hensyn til stadiene i ”*etisk beslutningsprosess*” (ref. pkt. III.1.3) under henvisning til brudd på en eller flere av de ovennevnte prinsipper med tilhørende underpunkter. Etske refleksjoner (identifisering av etiske dilemmaer).

Grunnleggende merker klager seg at psykolog MSA må forholde seg til ”*Kunnskap basert på forskning og underbygget erfaring*” (jf. I. innledende bemerkninger). Klager mener MSA mangler grunnleggende kunnskap om metode i betydningen hvordan hun går frem og innhenter opplysninger som danner underlaget for hennes forståelse og senere anbefalinger. MSA mangler systematikk og kan ikke vise til en anerkjent metodisk tilnærming til hvordan hun sorterer samtaler, observasjoner, intervjuer og informasjon fra komparenter og ikke minst fra partene.

4.1 II.1 Respekt

MSA viste under møtene og i rapporten at hun mangler respekt for klager og hans familie. Flere av personkarakteristikkene er krenkende og i verste fall ødeleggende for forholdet til barnas mor. MSA ble vist tillit fra klager mht. sensitive spørsmål om både barnas og klagers egen helse. MSA har ikke vist at hun kan identifisere ulike dilemmaer i fremstillingen av klagers person og saksforhold, og heller ikke i gjengivelse av komparentopplysninger. MSA redegjør ikke for alternative fremgangsmåter og konsekvenser av at hennes fremstilling kan oppleves krenkende, stigmatiserende, traumatiserende og bidra til økt konfliktnivå.

MSA viser ingen tegn på at hun har stoppet opp underveis og evaluert sin fremgangsmåte, klager er ikke foreholdt underveis hvordan opplysninger blir brukt, sammenstilt og presentert. Han er heller ikke blitt forespeilet at MSA vil innlevere en bekymringsmelding på bakgrunn av hennes sakkyndige arbeide. Klager og klagers foreldre er blitt dårlig behandlet. MSA tar ikke høyde for begrensninger som ligger i ”*kjønnsmessige forutsetninger*”. Klager oppfatter at MSA er meget imøtekommende for motpartens ”*kulturelle forutsetninger*”.

MSA tar ikke høyde for muligheten for at motparten har strategisk tilegnet seg en offerrolle, med tilhørende påstander om vold som ikke kan verifiseres. Ad ”*informert samtykke og valgfrihet*” er ikke klager informert om følger av sakkyndiges handlinger, verken bekymringsmelding eller anbefaling og minst av alt hvilken tendens og skrivestil hun har for rapportens utforming og innhold. Når det gjelder hensyn til ”*autonomi*” er det også et poeng at klager i en situasjon som ”*klient*” i en pågående barnefordelings sak ikke kan velge å gå ut av klientsituasjonen sånn uten videre, noe sakkyndig bør være etisk bevisst om.

4.2. II.2 Kompetanse

Det virker ikke som om MSA er bevisst sin sviktende kompetanse på området utredning (se gjennomgang av rapporten med påvisning av uryddighet, tendens og slagside) og heller ikke i vurderingen av klagers rolle som far. Sakkyndig har vært ekstremt konfliktfokuseret og tilrettelagt situasjoner som skaper unødvendig stress, hun har derav søkt spesiell informasjon som underbygger hennes grunnleggende oppfatning. Hun har ikke justert underveis. Rapporten blir brukt av mor og vist andre personer og instanser.

Rapportens konklusjon er trukket på sviktende faglige premisser. Ingen alternative hypoteser er forsøksvis testet. MSA har ikke vist tilstrekkelig etisk bevissthet mht. å ta forbehold for personbeskrivelser og konfliktforståelse, hun har ikke overskuet konsekvensene av sitt arbeide, heller ikke i forhold til barnehageansatte som er brukt som komparenter (om f.eks. bekymringsmeldinger og påstander om omsorgssvikt). Det er lite vitenskapelig i MSAs fremgangsmåte og innholdet i hennes rapport.

Hvis hun ikke har lært å skrive rapport og forholde seg til elementære prinsipper om kvalitetssikring (systematisk feilkildesøk), bør hun heller ikke ta på seg et slikt oppdrag. Den etiske bevisstheten består i å kjenne sine begrensinger, det virker det ikke som MSA gjør. Konfliktforståelsen er ensidig motivert.

4.3. II.3 Ansvar

Psykolog MSA har misbrukt sin psykologtittel og posisjon i saken overfor klager som har opplevd seg unødvendig presset og stresset i MSAs nærvær. Dette står i kontrast til MSAs beskrivelse av klager som en person uten antenner og sosial intelligens. MSA kan mistenkes for å ha utnyttet sin posisjon i egenskap av sakkyndig psykolog til å spre usikkerhet. MSA skaper ikke tillit men hun har allikevel fått fortrolige opplysninger hun ikke er i stand til å sette inn i en forståelig kontekst.

MSA har ikke redegjort for kvalitetssikring, det virker ikke som om hun er helt klar over at hun kan sette andre mennesker i forlegenhet, hun har ikke gjort noe som helst for å undersøke om hun må rette opp feil eller justere for negative konsekvenser. Informasjonsinnhenting har foregått over lang tid og har antatt et omfang som var ukjent for klager og kan hende også har gått over stag for den sakkyndige selv. Det er imidlertid hennes selvstendige ansvar at rapporten er forsinket og dertil beheftet med vesentlige feil i form og innhold

4.4. II.4. Integritet

MSA har ikke opptrådt upartisk og respektfullt overfor klager og heller ikke hans foreldre (selv om disse ikke er part i selve saken, er de allikevel berørt). Personbeskrivelsene er gjennomført negative. Fordi MSA nærmest på eget grunnlag har utvidet sitt opprinnelige oppdrag som oppnevnt etter Barnelovens § 61.1 blir hennes rolle mer uklart når hun lang tid i etterkant skal skrive rapport og rettferdiggjøre hvorfor hun inntar en partssakkyndig posisjon og opphever krav til habilitet.

Mye tyder på at hun burde ha frasagt seg oppdraget når hun merket sin egen partiskhet. Hvis hun i det hele tatt har merket at hun ikke (lenger) er objektiv. MSA har tross for sin erklærte partiskhet ikke vært tydelig mht. hva hun bygger sin forståelse på. Til dels bygger hun på ideologiske forestillinger (se gjennomgang av rapport) om vold mot kvinner og skadevirkninger av at barn blir vitne til vold, men hun har ikke verifisert at vold har funnet sted i et dokumentert og betydelig omfang.

Klager har vært åpen og delvis også medgitt at han er medansvarlig for konflikten, likevel blir han fremstilt som håpløs og uten å ta inn andres perspektiver og uten evne til å dra omsorg for sine barn. Mor blir gjennomgående beskrevet i positive vendinger, alt blir snudd i hennes favør. MSA har ikke stoppet opp underveis og reflektert over sin rolle og hvilke signaler hun sender ut. Klager frykter for at beskrivelsen blir distribuert til personer og institusjoner som ikke har mulighet til å korrigere for oppfatningene.

5. Avslutning og sanksjoner

Klager mener MSA har forbrutt seg mot alle de 4 punktene som beskrevet. Klager viser til den personlige belastningen det er å ha nevnte beskrivelser hengende over seg med fare for at de blir misbrukt i nye runder i retten og i andre sammenhenger. Konfliktnivået står i fare for å øke med denne sakkyndigrapporten som bensin på bålet for mors voldsanklager. Klager vil i tillegg peke på de store metodiske manglende ved rapporten, slagsiden og det dårlige inntrykket det skaper for psykologstanden om slike arbeidere får passere.

Det er betydelige kildekritiske problemer forbundet med MSAs form for etterrapportering, f.eks. i hvilken grad MSA er i stand til å huske så mye i ettertid og hvor mye av det hun skriver som kan sjekkes/kontrolleres. Grunnleggende mangler en sontring mellom referat og tolkning, og mellom samtaler og observasjoner.

På dette grunnlag krever klager at det blir reist klagesak og at innklagede får en reaksjon som innebærer at foreldre i allerede belastende situasjoner som parter i familiesaker blir beskyttet mot å få oppnevnt psykolog Mariann Sabina Auestad.

Oslo den 23. januar 2012

(klagers navn)

6. Vedlegg

6.1. Brev fra retten av 15.04.10

6.2. Rapport signert Mariann Sabina Auestad, datert 30.10.10

6.3. Melding om enkeltvedtak: henleggelse av bekymringsmelding fra MSA